

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3248/22-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Blanše Turić, članova vijeća te višeg sudskog savjetnika – specijalista Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Dinamix d.o.o. Slavonski Brod, Augustina Kažotića 22, kojeg zastupa zakonski zastupnik Dalibor Halajko član uprave, a istoga Tihomir Kovačić, odvjetnik iz Slavonskog Broda, Petra Krešimira IV broj 9, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, kojeg zastupa Nikola Biloglav, dipl. iur., radi poreznog nadzora, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: Usl-468/22-6 od 8. lipnja 2022., na sjednici vijeća održanoj 1. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se žalba tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: Usl-468/22-6 od 8. lipnja 2022.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja tuženika, klasa: UP/II-471-02/21-01/163, urbroj: 513-04-22-2 od 2. ožujka 2022. i poreznog rješenja Ministarstva financija RH, Porezne uprave, Područnog ureda Slavonski Brod, klasa: UP/I-471-02/21-01/16, urbroj: 513-07-12-21-01 od 17. veljače 2021. godine kao i zahtjev za naknadom troškova upravnog spora.
2. Protiv označene presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima - „Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje u tekstu: ZUS).
3. Tužitelj u žalbi ističe kako je u sporu osporavao zakonitost navedenih rješenja tvrdeći da tuženik u odnosu na njega je postupao protuzakonito na način da ga je de facto dva puta obvezao na plaćanje poreza na dodanu vrijednost. Prvostupanjski sud nije dovoljno detaljno razmotrio činjenice koje je tužitelj istaknuo niti je adekvatno i

prihvatljivo analizirao dokaze koje je tužitelj predložio još u tužbi. Na temelju tako neprihvatljivog pristupa, zbog pogrešnog pravnog shvaćanja donio je nezakonitu i nepravilnu prvostupanjsku presudu te iz iste proizlazi i materijalno-pravno nerazumijevanje predmeta spora. Razlozi presude proturječni su sami sebi jer prvostupanjski sud navodi da je tužitelj birao hoće li koristiti prijenos porezne obveze što nije točno i što ne proizlazi niti iz jedne isprave, te presuda djelomično nema niti razloga jer ne objašnjava je li tuženik ovlašten po vlastitom nahođenju mijenjati račune sudionika poreznog postupka. Temeljem svega iznijetog predlaže drugostupanjskom sudu poništiti prvostupanjsku presudu i poništiti osporena rješenja tuženika.

4. Tuženik, iako uredno pozvan, nije podnio odgovor na žalbu (članak 71. stavak 3. ZUS-a).

5. Žalba nije osnovana.

6. Suprotno tvrdnji tužitelja, upravni sud je u tijeku spora pravilno primijenio odredbe ZUS-a, stoga nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka. Upravni sud nije počinio ni jednu postupovnu pogrešku do koje bi došlo zbog neprimjenjivanja ili pogrešnog primjenjivanja postupovnih pravila propisanih odredbama ZUS-a. U obrazloženju svoje presude sud je dao jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama u skladu s pravilima propisanim odredbom članka 60. stavka 4. ZUS-a na koje tužitelj ukazuje, radi čega je ovaj prigovor kao neosnovan valjalo odbiti.

7. Prema ocjeni ovoga Suda prvostupanjski sud je na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio odredbe materijalnog prava te odbio tužbeni zahtjev tužitelja, s obrazloženjem s kojim je i ovaj Sud suglasan.

8. Prvostupanjski sud je utvrdio da je porezno tijelo u poreznom postupku utvrdilo činjenice bitne za oporezivanje, te je na pravilno utvrđeno činjenično stanje valjano primijenjen materijalni propis kada tužitelju nije priznato pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost pri kupnji zemljišta, a kao što je to prvostupanjski sud obrazložio. Pravilno je prvostupanjsko tijelo utvrdilo da je tužitelj na osnovicu od 992.000,80 kn bio dužan platiti porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% što iznosi 248.000,20 kn radi čega mu je takva obveza i utvrđena radi čega je prvostupanjski sud njegov tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio.

9. S obzirom da tužitelj nije doveo u sumnju odlučne činjenice, ovaj Sud ocjenjuje da je materijalno pravo pravilno primijenjeno, te kako je utvrđeno da ne postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija prvostupanjsku presudu, kao niti razlozi na koje Visoki upravni sud pazi po službenoj dužnosti (članak 73. stavak 1. ZUS-a), na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalba je odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 1. prosinca 2022.

Predsjednica vijeća

Ljiljana Karlovčan-Đurović

Broj zapisa: **eb315-c35d4**

Kontrolni broj: **09410-851e4-33181**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Ljiljana Karlovčan-Đurović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.